

Čís. 5511.

Přečin podle § 335 tr. zák., spáchaný zanedbáním lékařského dohledu k ošetřování zubu, prováděném nezkušeným zubním technikem.

(Rozh. ze dne 13. února 1936, Zm I 1124/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaných MUDra V. N. a V. M. do rozsudku krajského soudu v Klatovech ze dne 6. září 1935, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. z. a V. M. též přestupkem podle § 343 tr. z.

Z d ů v o d ů:

S hlediska zmatečního důvodu podle § 281, č. 9 a) tr. ř. vytýká stížnost Dr. V. N-a, že soud nezjistil a neodůvodnil subjektivní stránku činu, že totiž pachatel právě in concreto mohl a musil předvídati, že z jeho jednání vzejde onen ohrožující stav, jenž pak vyvrcholil ve skutečnou škodu. Dlužno připustiti, že se soud v důvodech subjektivní stránkou činu vůbec nezabývá. Posouzení subjektivní viny je však právním závěrem, který může, jsou-li v rozsudku zjištěny předpoklady pro tento závěr, učiniti i nejvyšší soud.

K přečinu proti bezpečnosti života podle § 335 tr. z. se žádá po stránce subjektivní nedbalost ať vědomá, ať nevědomá, totiž, aby pachatel věděl neb aspoň věděti měl o tom, že se jeho činem neb opominutím způsobuje nebo zvyšuje nebezpečí pro tělesnou integritu člověka. V tomto případě šlo o nedbalost nevědomou.

Podle zjištění soudu je stěžovatel lékařem, v jeho ordinaci byla s jeho svolením a vědomím ošetřována nezkušeným zubním technikem spoluobžalovaným M. zemřelá H. P. Tento spoluobžalovaný provedl na ní operativní úkony, k nimž oprávněn nebyl, vyvrtával totiž dřev zubu a vkládal do zubu různé vložky. Soud zjistil, že Dr. N. P-ovou ze začátku vůbec neprohlížel a že teprve dne 25. června učinil tak pouze zběžně a že nic neučinil, ač jej matka H. P-ové upozornila na horečky. Soud dále zjistil, že si Dr. N. dal o průběhu léčení pouze referovati, že schvaloval léčení, aniž učinil sám diagnosu, že nedbal hrozivých příznaků, svědčících o nesprávnosti léčení, totiž bolestí, horeček a nespavosti a že nevěnoval nemocné povinnou lékařskou péči.

Ze zjištěných okolností jasně plyne závěr, že Dr. N. jako lékař měl věděti o tom, že jsou tu okolnosti, které vyžadují důkladného vyšetření zubu a ošetření lékařem, nikoliv technikem, jenž nemá potřebných vědomostí. Dr. N. neuvážil při tom vůbec aneb aspoň ne dosti pečlivě, jak k tomu byl povinen (§ 358 tr. z.) podle svého povolání jako lékař, jenž převzal do léčení nemocného, možnou kausalitu svého jednání, resp. opominutí, pro škodný výsledek, a je proto subjektivní stránka přečinu podle § 335 tr. z. u něho dána.